

Русинівъ, называютъ нынѣ „zdrojca и odstercia programu narodowego“.

А прецѣнь народъ рускій въ Галичинѣ не заслуживъ себѣ на таке безвощадне трактованье. Есть се дуже красный элементъ, элементъ больше консервативный, нѣжъ тѣ ослабленіи панове краковскій, элементъ толерантный, который нѣкому не навязуванъ на шю нѣ патрдѣ боромильскихъ, нѣ експериментъ въ Пекарской улицѣ... Есть се народъ великий, котрого розвѣдь лежить въ интересѣ самоизѣ Австріи... А до того не съмъ мы нѣ соціялистами, якими настѣ въ своїмъ часѣ представилино¹²), нѣ невѣрными тронови; наша вѣриность тутъ, у серцю! И показаєся она колись певнѣшою, якъ вѣриность тыхъ, що си на чолѣ велѣли себѣ написати¹³).

Пытаюся теперъ, якимъ же способомъ вийти намъ Русинамъ въ того безвѣтраного положенія? Чи вже нема средствъ, щоби тую межинародну вражду якимъ-то свѣтомъ устроити?

Отповѣдь на се питанье лежить дуже близко! Она мѣстится въ однѣмъ словѣ: рѣвноуправненіе. И для того-то домагаемоси мы въ резолюції нашої, щоби вис. центральне правительство постаралося въ якъ найскорѣшомъ часѣ о уставу, котрабы намъ Русинамъ, зостаючимъ въ меншостії въ репрезентації краївѣ, запоручила повне рѣвноуправненіе въ нащомъ народно-політичномъ житю. Устава тая малабы на будуще творити составну частъ статута краївого. А я пересвѣдченый, що на той щасливий случай Русинъ забуде охотно про все, що було у насъ, и всяку кривду кине въ непамять...

Кромѣ того домагаемоси мы, щоби вис. центральне правительство постаралося рѣвноуправненіе о точну екаетиву всѣхъ пайвышихъ постановленъ и розпорядженъ своихъ, котрій, выданій въ користь Русинівъ, доси не виконується.

Утрудивъ я васъ, Панове, моимъ довішимъ.

¹²) Въ своїмъ часѣ велено кому-то обѣхати всѣхну Галичину и будь-що-будь вищукати соціялистовъ. Мимо того не маємо мы нынѣ нѣ одного руского соціяиста въ готелю на Галицькій улиці въ Львовѣ, а въ Краковѣ есть такъ званій „naszych socjalistów“ спора купочка.

¹³) „Przy Tobie, Panie!“ Тутъ мусимо замѣтити въ загалѣ, що заявленіе лояльності для труну „nie tylko chłopów, ale i popów“ въ бесѣдѣ референта дуже уколо нашихъ недругівъ. Показалося, що ініциація, виречена передъ двома роками устами певного високого лица: „Das Volk ist loyal, aber die Geistlichkeit nicht“, показала невѣрою. Одинъ священикъ, чувствујчи всю кривду такою ініциацією, дбагавъ въ часѣ Вѣчу спаїмовъ и обомілого внесено на рукахъ зъ салѣ до прибою компанії. Фактъ сей есть найвѣрнѣшъ образомъ, що о нельояльності настѣ повомляти не вольно нѣкому, а пусты докори „Kurjerk-ѣвъ“ на тематѣ: „Prof. Wachnianin pokazał się zakartkowym o. k. statystycznym“ уважають не чимъ то другимъ, лише „paradową żółcią“. Ми розумѣємо добре ваші закулисії пляни и скажемо вамъ для того панередъ: „Nie ludzie się nadzieją!“ На звѣстномъ полі не пойдемо съ вами солидарно, лише скажемо вамъ въ рѣшучої хвили: „Przy Tobie, Panie!“

домъ и всѣмъ сердцемъ бажали, щобъ той авѣръ двоногій ставъ „чоловѣкомъ“.

Перше, нѣкъ бути демократомъ, чи — якъ ще кажуть інші — демагогомъ, перше, нѣкъ стати націоналистомъ чи українофіломъ, — Шевченко бувъ гуманистъ въ широкому и благородному амплітудѣ сего слова. Перейде и змѣниться не одинъ десятокъ літературныхъ и естетичныхъ напрямківъ, перевернется що не одна школа критиківъ, вироблюватись будуть новій художественій вкуси, — а Шевченко все останеться великимъ поетомъ, бо при тихъ поетичнихъ образахъ, якій бинъ сотворивъ, зерномъ, въ котрого виросла его поезія, була широка гуманість.

Будуть панувати у головахъ людей думачихъ ті або другі думки про найкрасшій етнографічний, політичний и економічний; будуть въ житю людському мѣнятися погляди на громадскій, адміністративній, педагогічний и т. і. справи, — а Шевченко все останеться великимъ учителемъ серця чоловѣчого... и похи будуть у насъ друкарнї та папіръ задля печатанія его дѣлъ, — все будуть и дѣти и внуки наші и правнуки учитися въ его щирого, сильного и великого слова, —

— Бо то боже слово,
То серце по волї съ Богомъ розмовля,
То серце щебече Господню славу,
А думка краї свѣта на хмарѣ гулї, —
екажу я, звертаючи его слова про „Перебендию“, до его великихъ дѣлъ.

выводомъ, але одну дуже важну справу треба намъ ще нынѣ полагодити. Се справа съ нашими послами на Соймъ краївый. Скажу коротко.

Ото вѣбраний нынѣ на всенароднѣмъ Вѣчу, галицькій Русинъ, уважають сихъ 9 послівъ, котрій вийшли въ вольного вибору рускихъ комитетовъ виборчахъ повѣтовихъ и руского центр. ком. передвиборчого, однокими легальними заступниками всіго до три-міліонного народа руского въ Галичинѣ. Ви, Высокодостойний мужъ, ви слухали поставленій нами резолюції, ви слухали волю всіго народа — и на Васъ вкладають нынѣ обвоязокъ, щоби Вы зволили не лишь о ихъ скоре виконань въ отповѣднѣй дорозѣ постаратися, але и на найближшому вѣбраню Сойму галицького поставити

отповѣднѣй внесенія въ душѣ вгаданыхъ революцій. Будьте при сѣмъ історичними нидерландинами „гейзами“! Однакожъ на случай, що була більшість теперѣшнього Сойму галицького полагодженю справи рѣвноуправненія руского народа въ Галичинѣ показалася непріклонною и наколибъ насупротивъ справедливихъ нашихъ ждань поставилась, якъ бувало въ рокахъ 1871, 1872 и 1875 на становищку традиційнї ветації, — на сей недграйданій случай заявляють Вамъ... (Голоси: do sеcessii!!!)... Що се занѣдто важна справа, щоби я, мої Панове, мѣгъ си поддати нынѣ подъ Вашу судъ и подъ Ваше голосованье, — кажу лиши, що на случай, що була більшість Сойму галицького не увагліднила внесенія нашихъ послівъ, тоды най они роздумають, чи не лѣпше буlobы зложити солидарно мандаты посольській и почати політику абстиненції.

При сѣмъ позовите, Панове, що при нынѣшній сїтлбі манифестації всестороннѣ розбудженого житя народного у насъ, я зложуширу подяку моимъ краинамъ въ надъ Сиану, въ кранцѣвѣ Руси, що и они, прійшовши до свѣдомості своихъ правъ, явились численно на нашомъ Вѣчу. Неменше дакую и Русинамъ-латинникамъ за участъ въ нынѣшнѣй зѣбраню.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Въ подорожні по Стирію) пріїхавъ цѣсарь дні 10 с. м. до Марбургъ. На дворці жѣлѣзницѣ поставивъ монарху єпископъ, що чимъ цѣсарь розговорювавъ съ презесомъ ради поїтвової бар. Гайномъ. — Мѣсто було дуже хорошо удекороване, а безчисленіи товни народу витали цѣсара окликами: hoch! и живо! — Въ Раднербургъ бѣтбулося въ присутності цѣсара бѣтрые нового будинку школъного. — На промовы численныхъ начальниківъ громадъ отповѣдавъ цѣсарь съ властью собї привѣтностю и вищтувався всіоды о отношенії льокальни.

(Въ справѣ димісії намѣстника гр. Потоцкого), котрій бѣть якогось часу становить предметъ дискусії журналистичної и мимо увѣрювання кождог разети, що вѣдомості свої черпає зъ найневѣйшого жерела, представляє лябірінть найсуперечнѣшихъ вѣтей, пише Fremdenblatt

ось: Рѣжі органы, котрій неуодно кольпор-

тують поголоски о димісії намѣстника гр. Потоцкого доносять вже о номінації нового намѣстника для Галичини. И такъ достоинство се має побільше нихъ получить министръ дръ Дунаевскій. Тымчасомъ дръ Дунаевскій есть членомъ кабінету, а гр. Потоцкій въ послѣдствії прихильної опінії лѣкарѣвъ рѣшивши лишитися на сїї посадѣ и посвятити на дальше свою силу добру публичному. Комбінація отже, въ котрѹ втягнено нынѣшній кабінетъ и намѣстника Галичини вправда есть незрвіана що до своеї оригиналності и зъ того титулу заслугує на подавлюванье, не може однакоже мати претенсії, щоби займатися нею серіозно. — Мимо всѣхъ подобныхъ пубурядовихъ заявленіи вѣтъ о димісії такої здається мати що за собою. — Яко аргументъ наводить гдеяк львовскій газета тое обстоятельство, що намѣстникъ має вже видати диспозиції що до купленія во Львовѣ для свого помѣщенія кампії.

(Въ угорскомъ министерствѣ просвѣтѣ) ведутся нарады надъ пытальцемъ заснованія фонду пенсійного для учителівъ школъ середніхъ и надъ открытиемъ курсу учителскаго для орієнталіческихъ языковъ на пешенській академії торговельной. — Кореспондентъ N. fr. Presse сподѣває скорого полагодженю обохъ сїїхъ справъ.

(Wiener Ztg.) оголошує конвенцію заключену съ Швайцарією въ справѣ позадержанія зарази межи худобою и кондесою на будову льокальни жѣлѣзницѣ зъ Черновець до Новоселицѣ. — Интереси краю вимагають пайкоршого вибудованія жѣлѣзної дороги, котрабы жѣлѣзницю черновецку лучила съ румунською границею.

(Въ соймѣ тирольскомъ) прїшла оногдь підъ обрады справи нотаріату. — Справовдаваць комісію, адвокатъ дръ Катрайнъ, предложивъ революцію взызаючу правительство, щоби повідіяло на суды поїтвової въ томъ душѣ, щоби тиже не уживали нотарівъ якъ комисарівъ судовихъ противъ приписовъ уст. нотаріальної, и щоби посады нотаріальни въ тихъ мѣсцевостяхъ нѣмецкого Тироля, въ котрьхъ нема для нотарівъ вигляду на достаочное удержанье — не була обсаджованія. — Мотивомъ поїтвового внесенія, котрое для настѣ цѣкаве тымъ, що голосъ въ аналогії справѣ піднесено торбю такожъ въ нашому галицькому сїїмъ — єсть економічна нужда мужиківъ, котрій черезъ надъужити при перевозіїнії претратації маси нараженіи суть на великий кошт, зѣдаючій неразъ майже цѣлу отьмерщину. — За внесеніемъ, попертымъ численними петиціями зъ сторони селянъ, говоривъ горію патеръ Грайтеръ, и помимо сильної опозиції зъ сторони ліберальнихъ послівъ, въ котрьхъ імені виступають дръ Білхъ покликався на ухвалу вибѣду краївого, посли котрій нема жадної причини до змѣнъ въ інститутѣ нотаріату и вказувавъ на те, що на случай необсадженія ногарітівъ селяніи будуть нараженіи на більше визысканіе покутнихъ писарівъ — перешли обѣ точки внесенія. — За внесеніемъ голосовавъ крѣмъ нѣмецкіхъ клерикалівъ італіанській „клубъ умѣреннихъ“.

(Дотепершній застѣданія ческого сойму), на котрый звернена увага не толькъ австрійской, але и заграницької праси, не представляють по предметамъ нарадъ нѣчого незвѣчайного. Цѣла праца парламентарія знаходить теперъ ще въ стадію приготовляючимъ, а сесії пливуть якось монотонно, — обмежаючися до верифікації поодинокихъ мандатівъ посольськихъ, отчитанія петицій, выбору комісії и т. і. — На сїєданнію зъ дні 7 липня прийнято до вѣдомості завѣданіе правительства взгляdomъ ревізії закону о пра-

лежности, при чимъ маршалокъ краївый заявивъ, що поставити ѿ справу на вайбланішомъ засданніи на порядку днівнѣмъ. Справою виборю вѣдѣло краївого має соймъ занять допера заявленю ки. Лобковиця, котрій помиреніе обѣхъ краю жилючихъ народностей поставивъ ѿдну зъ найважнѣшихъ точокъ програмы нової сойму — предклада Нѣмціямъ дуже далеко наукоуступства, такъ що Нѣмці малобы мимо вибѣдѣло краївомъ съ Чехами. — Після донесенія Pressе малі либерали откликнути предложенія бодайшо, що по думцѣ згаданої газети належало уважати тяжко хибо политично.

(Ческі дамы) переслали проф. Масенови адресу, въ котрой складають єму ширу подику за неустраниміе виступленіе єму въ спорѣ підкимошнії земляковъ, що не суть сподій позбутися зависти и ненависті.

(На основѣ ухвали ради мѣста Вѣдни), о котрой згадували, вручивши бургомістру Уль пра-зидентови министрѣвъ петицію о знесенії закзу що до привозу худобы зъ Румунії. — Гр. Тадеушъ має заявити, що знесеніе закзу можливо настути толькъ на якесь часъ і то въ наїздѣ наївѣчайшомъ слухаю. Пока-жо ведутся переговори зъ баномъ хорватскимъ, щоби видало зъваніе на перебізъ худобы зъ Боснії и Герцеговини.

(Законъ ловецький для Боснії.) Урядова газета для Боснії оголошує розпорядженіе, нормуюче викупуваніе польованія въ Боснії и Герцеговинѣ. Після тихъ припинень лови, оружіемъ пальнимъ зависить бѣть карты стрѣлкоць. — На грунтахъ загородженихъ не вольно польовать, а грунтахъ засѣялихъ и въ винницяхъ передъ украйненiemъ збору вина толькъ за приволо-дніємъ поїтвача та приволо-дніємъ поїтвача, възглядно уживаючого. — Въ розпорядженнію виражено такожъ ти поры, коли не можна викупувати польованія.

ЗАГРАНИЦЯ.

Россія. Після донесенія лондонськихъ днівъ заключила Россія съ Персією трактатъ управління північно-восточніми граніцами. Персія має задержати Келляти и Надар, якій принадлає земля въ земляхъ на сїї території. Туркменівъ съ виняткомъ тихъ, котрій въ Персії стоять організації Каткова, виступає заважаючимъ угоды съ курюю римською. Угода та спѣдичить побільші гадки тихъ організацій о безсильності теперѣшнього правительства, а єсть она наслѣдкомъ крамоли Поляківъ, котрій заривши молоджъ російському соціалізму?, і разбудивши мѣжъ суспільностю російського жаробу за конституцією, готовлять Россію політичну катастрофу и приготовляють сцену до представлення нової революції. — Дня 6-го с. м. прѣймавъ царь въ зимовій палацѣ въ Петербурзѣ днівниці ріжнородніхъ мѣстъ, товариштвъ и пр. Депутації складали дорогоцінні дари для царя и для присутнії такожъ царції.

„Народна Воля“ оголошує планъ партії революційної т. зв. „подготовительную роботу партії“, зложений зъ вступу и шести днівь, а именно: 1) центральна організація; 2) організація спеціальна и льокальна; 3) мѣскій робота-тики; 4) військо; 5) інтелігенція и молоджъ; 6) Европа. Головну задачу „подготовительной роботы“ становитъ після сего плану утвореніе царства.

Се певне такъ буде, а мы теперъ поміжъ безъ хиби можемо сказати словами її Шевченка:

Добре єси, нашъ кобзарю,
Добре, батьку, робиъ,
Що сїбѧти, розмовляти
На могилы ходиць!

бо твоя слава — не вмре, не поляже!

тральной организации, способной стать огнемцемъ революций, а дальше утворенъ подобныхъ организаций революционныхъ на провинции и цѣлковито позысканіе силъ роботничихъ для цѣлей революціи. Для того трактує илить повышешъ о организаціи. Правительство сербскаго запада дуже широко. — Правительство сербскаго откликало зъ Петербурга своего посла Горватовича до Бѣлгороду. Причино сего мае бутіи доносеши Ст. Пет. Вѣдь тое обстоятельство, что Горватовичъ надто мало знатъ отношенія россійской, чтобы яко посольъ могъ отдавать услуги своему правительству.

"Южный Край" доносить, что въ повѣтахъ Мелитопольскомъ и Днѣпропетровскомъ вылагаютъ величайшими масами саранчу. Въ пов. Днѣпропетровскомъ покрыла она налѣтъ 1300 десятинъ. Предприятие отпогоды орудія, ужito до ищечи саранчи 2100 людей, 172 паръ коней, 400 кѣбъ и грабиль, 1,060 деревянныхъ мотыкъ и др. Нищество управление делегатъ губернійный, доси однакъ удалось вынудити саранчу лише въ одной громадѣ.

Франція. Станъ здоровья гр. Шамборъ не окаже нѣкакого подѣшевія, загально дожидаются всѣ скорѣе вѣсти о его смерти. Сторонники гр. Шамбора выразаютъ надѣю, что на случай смерти его граѧ Парижъ вступитъ явнымъ манифестомъ въ наслѣдство Генрика V-го. Тычакомъ графъ Парижъ, которому залежитъ на тѣмѣ, чтобы не быть выгнанымъ зъ краю, не думаетъ про нѣкакій анти-республиканскій демонстраціи. Горїй легитимисты обурюются на гр. Парижъ за его трусливость и нерѣшчивость; они оглянулись бы охотно за другимъ энергичнѣшимъ наслѣдникомъ для гр. Шамбора, колибы се лишь было можно. Тычакомъ захочутъ легимисты позорну згоду съ ореаністами и съ всіми возможными комбинаціями идти на зкустрѣчь подѣлья политичнѣмъ, который будуть наслѣдкомъ сподѣваной недалекої смерти поисѣдного правовитого представителя легитимитета.

Сербія. Розрухи политичнїе межи селянами помимо численныхъ арестованъ и препресса зъ стороны правительства ростутъ и ширшаются съ каждымъ днемъ. Ненависть и негодование народа супротивъ урядниковъ правительстенныхъ дойшло до тону степени, что урдилки высланы по дѣламъ урядовымъ на села, не могутъ за жаднѣ гроши дѣстати стравы анѣ кавалка хлѣба и чаша мусатъ ночувати подъ голымъ небомъ, бо нѣкто не прѣмѣ урядника на нѣчъ до своеи хаты. Мѣжъ народомъ даются чути голосовъ нарѣкана на короля и всѣ органы власти державной, негодование на несправедливость и бракъ законныхъ мѣръ въ поступованію тыхъ же. Процесь селянскій въ Гамзиградѣ, о которога починѣ мы доносили чонереди, закончился засудженiemъ священника Жоковича, яко головного виновника на 8 мѣсяцій вязницѣ, а колькохъ селянъ на поменши кары. Въ тягу процесу откликали селяне свои зѣнаніи зложени въ слѣдствѣ въ некою рѣкѣ Жоковича, осѣдѣащи, что мусатъ зложити въ подъ пресію судіївъ и жандармовъ. До конца процесу заявила подсудимый одноголосно, что цѣла вина разруховъ почивае въ истактовѣмъ и незаконнѣмъ поступованію властей и органовъ державныхъ.

Румунія. Еще не полагожено и не затерпѣто пріятного враждебнаго антагностскаго демонстраціи, выправленои на бенкетѣ въ Яссахъ, а зновъ видае Румунія въ давній блудъ и прозакаційны поступованіемъ взглаждомъ Австроїи даси при чину до новыхъ непорозумѣй. Недавно зашли були на стаціи желѣзницѣ въ Исканахъ споры мѣжъ австроѣскими а румунскими урядниками словами. Оба правительства згодились на тое, чтобы урядниковъ засунутии, а онѣсѧ перевести съ ними сѣдство. Справу тую поднесли

ихъ красоту, славлять ихъ любовь, яко одну изъ головныхъ прикметъ щастя або нещастя своихъ герояѣ. Шевченко осѣнѣиа женщину яко — чоловѣка. Еи терпнія и любовь, еи сокорблене чоловѣче достоинство творить заѣтъ лѣбошахъ поемъ Шевченка: Катерина, Наймичка, Марина, Тополя, Вѣдьма, Княгиня и мн. др. Онъ оплакуе еи горку долю и осѣнѣиа еи не яко "прекрасну, але слабу тварь", але яко уживотворене любви и всепрощенія, яко матѣрь чоловѣка въсердъ всякого горя и понижения. Она зберегаетъ въ сердѣ сѣвѣмъ искру святой любви для ближнѣго и передае еи черезъ своихъ дѣтей всему чоловѣчеству. Матѣрь у Шевченка проявляется на таѣ высотѣ, до яко не подносить еи вѣкотрій поетъ. Природне всякой женщинѣ чувство любви до дѣтей осѣнѣиа Шевченко въ многихъ поемахъ, яко Наймичка и др.

У вашомъ раѣ на землї
Нѣкого краснаго немае,
Яко тая мати молодая
Съ своимъ дататочкомъ малымъ.

Але не только любити и голубити світъ дѣтей умъ мати у Шевченка; она выкуютъ душу герояѣ и наколибъ самъ найзменитѣй чоловѣкъ стратиши свою матѣрь, яко она змогла разбудити его серце, то

— Горе!
Дитина бѣ таи выростала
Безъ матерѣ и мы бѣ не знали
И доси правды на землї,
Сваты воли....

Матѣрь у Шевченко въ "Психитахъ"

дневники румунскій яко рѣчъ великого значенія и разночали на той тематѣ розисуватись центрально и вызываючи супротивъ Австроїи. Что обуреніе тое противъ Австроїи не есть только простыни газетарскимъ шовинизмомъ, а походитъ зъ сферъ самаго правительства румунскаго, доказали члены комисіи межинародной, высланы зъ Румуніи для спѣльнаго трактованія справы до Черновецъ, которыхъ захованое было сего рода, что австроѣскіи члены комисіи мусатъ заперестати обрадъ, но чѣмъ румунскіи делегаты выѣхали безизволочно зъ Черновецъ, разбиваючи въ сей способѣ межинародную комиссию. Поступованіе тое Румуніи здражу очевидно живицѣа сусѣдску, переходячу границѣ звѣчайныхъ отвѣщеніи двохъ пограничнѣхъ собѣ державъ, а Австроїя мае новне право пригадати правительству румунскому зъбовазданіи 2100 людей, 172 паръ коней, 400 кѣбъ и грабиль, 1,060 деревянныхъ мотыкъ и др. Нищество управление делегатъ губернійный, доси однакъ удалось вынудити саранчу лише въ одной громадѣ.

Франція. Станъ здоровья гр. Шамборъ не окаже нѣкакого подѣшевія, загально дожидаются всѣ скорѣе вѣсти о его смерти. Сторонники гр. Шамбора выразаютъ надѣю, что на случай смерти его граѧ Парижъ вступитъ явнымъ манифестомъ въ наслѣдство Генрика V-го. Тычакомъ графъ Парижъ, которому залежитъ на тѣмѣ, чтобы не быть выгнанымъ зъ краю, не думаетъ про нѣкакій анти-республиканскій демонстраціи. Горїй легитимисты обурюются на гр. Парижъ за его трусливость и нерѣшчивость; они оглянулись бы охотно за другимъ энергичнѣшимъ наслѣдникомъ для гр. Шамбора, колибы се лишь было можно. Тычакомъ захочутъ легимисты позорну згоду съ ореаністами и съ всіми возможными комбинаціями идти на зкустрѣчь подѣлья политичнѣмъ, который будуть наслѣдкомъ сподѣваной недалекої смерти поисѣдного правовитого представителя легитимитета.

Сербія. Розрухи политичнїе межи селянами помимо численныхъ арестованъ и препресса зъ стороны правительства ростутъ и ширшаются съ каждымъ днемъ. Ненависть и негодование народа супротивъ урядниковъ правительстенныхъ дойшло до тону степени, что урдилки высланы по дѣламъ урядовымъ на села, не могутъ за жаднѣ гроши дѣстати стравы анѣ кавалка хлѣба и чаша мусатъ ночувати подъ голымъ небомъ, бо нѣкто не прѣмѣ урядника на нѣчъ до своеи хаты. Мѣжъ народомъ даются чути голосовъ нарѣкана на короля и всѣ органы власти державной, негодование на несправедливость и бракъ законныхъ мѣръ въ поступованію тыхъ же. Процесь селянскій въ Гамзиградѣ, о которога починѣ мы доносили чонереди, закончился засудженiemъ священника Жоковича, яко головного виновника на 8 мѣсяцій вязницѣ, а колькохъ селянъ на поменши кары. Въ тягу процесу откликали селяне свои зѣнаніи зложени въ слѣдствѣ въ некою рѣкѣ Жоковича, осѣдѣащи, что мусатъ зложити въ подъ пресію судіївъ и жандармовъ. До конца процесу заявила подсудимый одноголосно, что цѣла вина разруховъ почивае въ истактовѣмъ и незаконнѣмъ поступованію властей и органовъ державныхъ.

Румунія. Еще не полагожено и не затерпѣто пріятного враждебнаго антагностскаго демонстраціи, выправленои на бенкетѣ въ Яссахъ, а зновъ видае Румунія въ давній блудъ и прозакаційны поступованіемъ взглаждомъ Австроїи даси при чину до новыхъ непорозумѣй. Недавно зашли були на стаціи желѣзницѣ въ Исканахъ споры мѣжъ австроѣскими а румунскими урядниками словами. Оба правительства згодились на тое, чтобы урядниковъ засунутии, а онѣсѧ перевести съ ними сѣдство. Справу тую поднесли

безъ страха дивится, яко еи улюбленого сына-христіанина замучаютъ на смерть въ римскому колизею; она гордится замученнымъ за правду сыномъ и після его смерти веде дальнѣе его дѣло:

И ты слова его живи
Въ живую душу принялъ
И на торжища и въ чергоги
Ты слово правды понесла.

Але кромъ подвигу материнской любви женщина у Шевченка является подругою-попѣшителью; свою любовию и своимъ спѣвчутъмъ освѣчусь она и повне небезпечнѣстъ жити гайдамаки Галайды та сумнѣ дни сироты-бѣдняки пастуха, у которого при думцѣ о своей безталаннѣй дoli поплыли тяжкѣ слезы.

А дѣвчина
При самой дорозѣ
Недалеко коло мене
Плюсбѣнъ выбирала
Тай почута, що я плачу..
Прійшла, приватала,
Утирала мои слѣзы
И поцѣлуvala.
Неначе сонце засияло,
Неначе все на свѣтѣ стало
Мое — ланы, гай, сады...

Женщина зновъ является подругою готовою до самопожертвованія, покидая всѣ радости жити и иде:

За невольникомъ убогимъ
Ажъ у Сибѣрь!

Сама же любовь является для герояѣ Шевченка не забавою, не упсѣньемъ, а стра-даньемъ:

вци, позалѣкъ персоналъ буде подѣлены на двѣ части. Отгакъ удає нашъ театръ до Тернополя на часть имарку св. Анны, где вже въ середу дні 25 л. с. м. дастъ перве представление. Представлений будуть "Чорноморці", народна оперетка въ 3 актахъ Кухаренка, музика Лысенка. Надѣмось, що руска публика численнимъ посѣщенемъ народної сценѣ причинитъ до си розвою, въ другої сторони не залишитъ случайності, щоби побачити такій добрій штуки руского репертоару, якъ "Федъко Острожскій" и "Чорноморці".

— Загальний збѣръ членовъ філії тов. "Просвѣти" въ Коломыї. По майже 2-лѣтній застоу бѣгувся дні 3 л. с. м. загальний збѣръ коломыїскої філії "Просвѣти" въ коміатахъ рускої читальнї. Передовѣмъ належитъ честь ВІІ. о. кат. Ник. Ленкому, который разбудивъ нашу філію до нового жити. По отпогодѣйній промовѣ головы філії, Віл. о. крил. Коблянського, загрѣваючо всѣхъ членівъ та гостей до царої працѣв, на нашої рускої народнїй ініціативѣ, яко вѣчнѣй рускїй грунтѣвъ. Отгачь молодого нашего дѣятеля принто съ одушевленьемъ, а то тѣмъ більше, що прелегентъ, синъ селянськїй, практично выяснявъ всяки прави обставини при ліквідаціяхъ, и довѣднѣвъ практичності кружкѣвъ ліквідаційнихъ въ той цѣлі, щоби по можности ратувати давнійшихъ властителѣвъ, а по крайнїй мѣрѣ не допускати чужихъ до закупуванія рускихъ грунтѣвъ. Отгачь молодого нашего дѣятеля принто съ одушевленьемъ, а то тѣмъ більше, що прелегентъ, синъ селянськїй, практично выяснявъ всяки прави обставини при ліквідаціяхъ, и довѣднѣвъ практичності кружкѣвъ ліквідаційнихъ въ той цѣлі, щоби по можности ратувати давнійшихъ властителѣвъ, а по крайнїй мѣрѣ не допускати чужихъ до закупуванія рускихъ грунтѣвъ. Отгачь молодого нашего дѣятеля принто съ одушевленьемъ, а то тѣмъ більше, що прелегентъ, синъ селянськїй, практично выяснявъ всяки прави обставини при ліквідаціяхъ, и довѣднѣвъ практичності кружкѣвъ ліквідаційнихъ въ той цѣлі, щоби по можности ратувати давнійшихъ властителѣвъ, а по крайнїй мѣрѣ не допускати чужихъ до закупуванія рускихъ грунтѣвъ. Отгачь молодого нашего дѣятеля принто съ одушевленьемъ, а то тѣмъ більше, що прелегентъ, синъ селянськїй, практично выяснявъ всяки прави обставини при ліквідаціяхъ, и довѣднѣвъ практичності кружкѣвъ ліквідаційнихъ въ той цѣлі, щоби по можности ратувати давнійшихъ властителѣвъ, а по крайнїй мѣрѣ не допускати чужихъ до закупуванія рускихъ грунтѣвъ. Отгачь молодого нашего дѣятеля принто съ одушевленьемъ, а то тѣмъ більше, що прелегентъ, синъ селянськїй, практично выяснявъ всяки прави обставини при ліквідаціяхъ, и довѣднѣвъ практичності кружкѣвъ ліквідаційнихъ въ той цѣлі, щоби по можности ратувати давнійшихъ властителѣвъ, а по крайнїй мѣрѣ не допускати чужихъ до закупуванія рускихъ грунтѣвъ. Отгачь молодого нашего дѣятеля принто съ одушевленьемъ, а то тѣмъ більше, що прелегентъ, синъ селянськїй, практично выяснявъ всяки прави обставини при ліквідаціяхъ, и довѣднѣвъ практичності кружкѣвъ ліквідаційнихъ въ той цѣлі, щоби по можности ратувати давнійшихъ властителѣвъ, а по крайнїй мѣрѣ не допускати чужихъ до закупуванія рускихъ грунтѣвъ. Отгачь молодого нашего дѣятеля принто съ одушевленьемъ, а то тѣмъ більше, що прелегентъ, синъ селянськїй, практично выяснявъ всяки прави обставини при ліквідаціяхъ, и довѣднѣвъ практичності кружкѣвъ ліквідаційнихъ въ той цѣлі, щоби по можности ратувати давнійшихъ властителѣвъ, а по крайнїй мѣрѣ не допускати чужихъ до закупуванія рускихъ грунтѣвъ. Отгачь молодого нашего дѣятеля принто съ одушевленьемъ, а то тѣмъ більше, що прелегентъ, синъ селянськїй, практично выяснявъ всяки прави обставини при ліквідаціяхъ, и довѣднѣвъ практичності кружкѣвъ ліквідаційнихъ въ той цѣлі, щоби по можности ратувати давнійшихъ властителѣвъ, а по крайнїй мѣрѣ не допускати чужихъ до закупуванія рускихъ грунтѣвъ. Отгачь молодого нашего дѣятеля принто съ одушевленьемъ, а то тѣмъ більше, що прелегентъ, синъ селянськїй, практично выяснявъ всяки прави обставини при ліквідаціяхъ, и довѣднѣвъ практичності кружкѣвъ ліквідаційнихъ въ той цѣлі, щоби по можности ратувати давнійшихъ властителѣвъ, а по крайнїй мѣрѣ не допускати чужихъ до закупуванія рускихъ грунтѣвъ. Отгачь молодого нашего дѣятеля принто съ одушевленьемъ, а то тѣмъ більше, що прелегентъ, синъ селянськїй, практично выяснявъ всяки прави обставини при ліквідаціяхъ, и довѣднѣвъ практичності кружкѣвъ ліквідаційнихъ въ той цѣлі, щоби по можности ратувати давнійшихъ властителѣвъ, а по крайнїй мѣрѣ не допускати чужихъ до закупуванія рускихъ грунтѣвъ. Отгачь молодого нашего дѣятеля принто съ одушевленьемъ, а то тѣмъ більше, що прелегентъ, синъ селянськїй, практично выяснявъ всяки прави обставини при ліквідаціяхъ, и довѣднѣвъ практичності кружкѣвъ ліквідаційнихъ въ той цѣлі, щоби по можности ратувати давнійшихъ властителѣвъ, а по крайнїй мѣрѣ не допускати чужихъ до закупуванія рускихъ грунтѣвъ. Отгачь молодого нашего дѣятеля принто съ одушевленьемъ, а то тѣмъ більше, що прелегентъ, синъ селянськїй, практично выяснявъ всяки прави обставини при ліквідаціяхъ, и довѣднѣвъ практичності кружкѣвъ ліквідаційнихъ въ той цѣлі, щоби по можности ратувати давнійшихъ властителѣвъ, а по крайнїй мѣрѣ не допускати чужихъ до закупуванія рускихъ грунтѣвъ. Отгачь молодого нашего дѣятеля принто съ одушевленьемъ, а то тѣмъ більше, що прелегентъ, синъ селянськїй, практично выяснявъ всяки прави обставини при ліквідаціяхъ, и довѣднѣвъ практичності кружкѣвъ ліквідаційнихъ въ той цѣлі, щоби по можности ратувати давнійшихъ властителѣвъ, а по крайнїй мѣрѣ не допускати чужихъ до закупуванія р

— Оловъ замѣсть золота. Передъ сегорбчными жи-
дывокими святами „Пайсахъ“ прішли два жиды
рѣзники до монастыря тернопольскаго Єзуитовъ,
обчилисся за мясо. При сѣй случайности выро-
ваджено жидовъ до пивницѣ и показано имъ мѣ-
шокъ съ дуже старымъ кавалкамъ желѣза, мѣди,
мосажа, ржою вже майже зѣбженными, а межи
тѣмы два лѣхтаря малъ а тяжкій, предѣчнѣ, оло-
вяній... Торгъ въ торгъ, жиды набули тѣ рѣчи за
15 зп., а пріишовши до дому, одинъ жид Ллайдъ
Білеръ взялъ себѣ однъ лѣхтаря, а другій, Ко-
сиць, взялъ другій. Передъ кѣлькомъ днамъ про-
давъ Білеръ свѣй лѣхтаря за 18 зп. золотникови
тернопольскому, а той не спознавши отъродавъ
далъшъ якоусъ Абенеклямовъ за 30 зп. Абенек-
лямъ мати, замешкала во Львовѣ, отримала той
лѣхтаря бѣть сына даромъ и нѣчо не мала спѣ-
шишаго, якъ сейчасъ пойти до перворадного
золотника во Львовѣ оправдити полученный кру-
шецъ. Якъ же задивувалася, коли золотникъ по-
довгомъ осмотрѣ и пробовало, плативъ ѹ вже
1000 зп., бо лѣхтаръ бувъ зъ чистого дукатового
золота. Коисою платить вже значну суму за
другій лѣхтаря, щобы мати пару, але той вздер-
жується съ продажею. Патръ Єзуиты не будуть
жалувати за лѣхтарями тѣкъ дорогоцѣнными? Б.

— Зтъ Перемышля пишутъ наимъ: Днъ 9 л. с. м.
отбувся въ Перемышль у пана Бенедиктионъ
пипись музикальный учениць дѣвочко школы подъ
дирекцією органиста Ратинського. На пипись той,
якъ я зачувавъ, запрошувано попередними лѣтами
такожъ Русиновъ. Сего року завязався нѣбы якійсь
комитетъ для удержаня порядку и той власне
такъ списався, що не знати, для якихъ причинъ
не зашлюено нѣ одного Русина, ба наявѣтъ прій-
шло до того, що декотрій поважній дамы рускій,
хотѣвши бути на пипись, надыбали сильну пере-
шкоду при вступцѣ. Попись самъ винувъ не над-
звычайно добре, але що ще цѣкавого, то се, що
спѣвано лиши самъ нѣмецко-польскій кавалки, а
предѣс бачивъ якожъ мѣжъ сїваками наші
красавиць - Русинки, на которыхъ нѣбы - веселыхъ
лицяхъ малювалось невдоволеніе... И симъ разомъ
прішла менѣ на думку потреба якъ найскоршого
заведення дѣвочко Бурсы въ нашомъ мѣстѣ...

— Читальня въ Жовтанчахъ, основана З руск.
мая с. р., розвивається дуже хорошо. Члены ма-
ють що читати, бо вѣдѣть предплатнивъ чотири
рускій часописи. Вп. о. Брылинський, мѣсцевий
приходникъ, обдарував читальню рѣжніми книж-
ками і часописами въ вартості до 100 зп., —
за що ему читальню на сїмъ мѣсці складає се-
рдечну подяку. Рѣвноже дякує обомъ пп. Попови-
чамъ, котрій такожъ запомогли библиотеку читальній
кѣлькомъ книжками.

— Для обдумання средствъ противъ холерѣ санитарна
комисія львівської ради мѣской подъ проводомъ
дра Чижевича отбувася засѣданія въ той цѣлі, що-
бы охоронити насть бѣгъ евентуально грозячого
небезпеченства.

(*) Вѣсти о холерѣ въ Египтѣ мимо успокоювання
органовъ биржевихъ не перестають бути сумні-
ми, якъ впередъ. 9 с. м. доносять зновъ зъ Алек-
сандриї, що епідемія въ окрузѣ Дельти не лише
не попустила, але чимъ разъ бѣльше розширеося.
Такъ доносять, що холера показалася въ порт-
вомъ мѣсці Тевтпікъ і въ мѣсцевості Ель-Аришъ,
де вже 5 людей померло. Ель Ариш лежить на
самой граници Египта і есть мѣсцемъ, де при-
стають судна приходачі зъ Сирії. Въ Даміетѣ,
де холера була трохи попустившася, зновъ погрѣ-
шилося, бо число умерцівъ зблѣшилося зновъ въ
послѣдніхъ 24 дніахъ на 8. Занедужавшихъ въ
одній дні було 146. Въ Мансурахъ померло
зновъ 26 душ. Бюро Рейтера доносить, що бѣгъ
9 год. вечеромъ минувшою суботу ажъ до 9 год.
вечеромъ въ понедѣлкі померло въ Даміетѣ 88,
въ Мансурахъ 64, въ Саманудѣ 9, а въ Шар-
бінѣ 7 особъ на холеру. Всѣ случаї запледужанія
обмежаються въ Александриї лише на участокъ
европейской. До агенції Гавасъ доносять зъ Гонг-
кінгъ, що въ хинъкѣвѣ портвомъ мѣстѣ Шатеу
страшна панус холера. — Въ Видні і Краковѣ
— подобно якъ во Львовѣ ради санитарій радять
надзирати презервативами мѣрами противъ холери.

— Перемѣщена въ австрійській армії. Въ осені се-
го року наступить перемѣщенія полківъ австрій-
ської армії. Зъ галиціхъ полківъ призначений
до окупацийнї армії 55 полкъ пѣхоти (штабъ
і два батальони) перейде зъ Бережанъ і Терно-
полі до Плеве. Зъ занятого краю повернутъ:
батальонъ полку 9 до Бережанъ, частъ полку
77 до Перемышля, частъ 80 до Тернополя,
95-ого до Чорткова і батальонъ стрѣлцівъ до
Кракова. Въ обємѣ же монархії зъ галиціхъ
полківъ будуть перенесеній полкъ 77 зъ Сяніка
до Перемышля і 95 зъ Чорткова до Станиславова.

— Чому рускій газеты не доходятъ адресатамъ? Днъ
9 с. м. привѣтъ я на ц. к. головну почту зъ чч.
„Дѣла“ підъ опаскою съ 3 марками по 2 кр.,
адресованій до Туринки, а хотія довѣдатися, для-
чого на почтѣ въ Туринцѣ газеты зѣстають, по-
казавъ я газету одному панови офіціялови почто-
вому и запытавъ его о причину. П. офіціяль бѣ-
зовѣвъ, що „trzeba adresowaæ po polsku, bo nie-
zawodnie w Turyunce nie pismie czyste po rusku“. Я
сказавъ на те, що я зновъ не умѣю по польски
писати. — Кирило Скрипка, членъ тов. „Про-
свѣтѣ“ і пр.

— Рахунокъ приходовъ и розходовъ бурсы братства
св. о. Николая въ Станиславовѣ за часъ бѣгъ 1 ве-
ресня 1881 р. до 31 серпня 1882 року.

1. Приходы:

1. Чиншъ зъ каменицѣ (ул. Сере-
дня ч. 43) . . . . . 542 зп. 48 кр.

2. Добровольній жертвъ, дохѣдъ зъ
представлена театру, вечера дек. и
вечера съ танціями . . . . . 891 " 69 "

3. Членській вкладки . . . . . 118 " — "

4. Дошлати за пілотомъ Бурсы 1201 " — "

5. Натуралія въ вартости . . . . . 161 " 80 "

6) Пожичка а) на покрытие недо-
бору зъ минувш. року . . . . . 715 " 60 "

7. Пожичка б) на недоборъ сегорбчн. 25 " — "

Разомъ 3655 " 57 "

2. Розходы:

1. Недоборъ зъ минувш. року 715 зп. 60 кр.
2. Податокъ за каменицѣ за 1½ р. 292 " 47 "

3. Асекурація каменицѣ і офіцінъ 26 " 23 "

4. Рати до щадницѣ мѣской бѣгъ 300 " 53 "

5. Отготки за вижиченіи грошъ у
лиць частныхъ . . . . . 96 " 33 "

6. Репарація каменицѣ . . . . . 67 " 94 "

7. Чищеніе клоаковъ і комінівъ 30 " 99 "

8. Удержанье 29 учениковъ въ бур-
сѣ, именно: а) харчъ, опалъ, свѣтло,
готівкою . . . . . 1324 " 18 "

9. Натуралія въ вартости . . . . . 161 " 80 "

10. Ремунація касієра і господаря
Бурсы . . . . . 283 " — "

11. Видатки канцелярійнї і почто-
вї, други . . . . . 62 " 23 "

12. Церквѣ парохіальниї бѣгдано
бѣгъ . . . . . 287 " 70 "

Каса . . . . . — " 57 "

Разомъ 3655 " 57 "

I. Маєтокъ:

Каменицї съ огородомъ підъ ч. 43 при ул. Серед-
ній, і двома офіцинаами въ подврбю, разомъ
приближенії вартости . . . . . 15.000 зп.

II. Довгі:

1. Щадница мѣской выплатити на-
лежить бѣгъ . . . . . 3167 зп. 55 кр.
уморямо въ ратахъ ¼ роцніхъ
(разомъ съ %) по 150 зп.

2. До каси церковної парохіальниї
(кромѣ %) . . . . . 1200 " — "

3. Частнімъ лицямъ (кромѣ %) 2400 " — "

Разомъ 6767 " 55 "

Повысшій рахунокъ справдженіо и съ кни-
гами бурсовими зг҃однімъ найдено. — Комісія
контрольна. Въ Станиславовѣ днъ 12 грудня 1882.

III. Ключенко. Кордасевичъ.

Подаючи повысшій рахунокъ до вѣдомості
П. Т. Родимцева, примѣчая, що лишь каменицї
выймається партіямъ; въ обохъ же офіцинахъ на
текущій роць школійній примѣщений шитомъ Бур-
сы числомъ 35.

Отъ Выдѣлу братства св. о. Николая въ
Станиславовѣ, въ мѣсяци маю 1883.

T. Шанковский.

Вѣсти епархіальни.

Зъ АЕпархії Львівської.

Каноничну інституцію одержавъ о. Вас.
Винницкій на пар. Залісцѣ, дек. ходорбовського.

Душпастирські посади обніяли: оо. Анд. За-
вадкій якъ другій сотрудникъ въ Ширіці, Ів. Поп-
ель якъ завѣд. Глибокої, Юл. Твардієвичъ якъ за-
вѣд. Новослободь загалчинихъ, дек. уївського, Ів. Павлусевичъ якъ завѣд. Протест., Ф. Пелехъ якъ
сотр. въ Куринахъ і Теод. Теляковській одержавъ
декретъ на катихита при школѣ краївѣ въ Ду-
бліанахъ.

Митроп. консисторія вставляє до ч. к. прездидії намѣстництва згоду на запрещеніо
оо.: 1) Льва Струтинського на пар. Космашъ,
дек. богословчанського; 2) Якова Шидловського на
пар. Старомѣщину, дек. скалатського; 3) Валерія
Харламповича на кап. Ясенівцѣ, дек. золо-
чівського.

Отпустку для поратовання здоровля полу-
чили оо.: Наркізъ Янкевичъ на 3 нед.; Вас. Дол-
инський на 2 мѣс.; Діон. Діяковський на 6 недѣль.

Личній добавокъ по 100 зп. на 3 роки полу-
чили оо.: 1) Григ. Боднаръ зъ Потока; 2) Лу-
ка Левицкій зъ Белзці; 3) Мих. Грегошевичъ зъ
Городиславичъ; 4) Е. Петрушевичъ зъ Буска; 5)
Теоф. Нижанковський зъ Седлиць; 6) Григорій
Вацькъ зъ Подгайчикъ і 7) І. Гиличинський зъ
Іхторова.

Опустку для поратовання здоровля полу-
чили оо.: Наркізъ Янкевичъ на 3 нед.; Вас. Дол-
инський на 2 мѣс.; Діон. Діяковський на 6 недѣль.

Личній добавокъ по 100 зп. на 3 роки полу-
чили оо.: 1) Григ. Боднаръ зъ Потока; 2) Лу-
ка Левицкій зъ Белзці; 3) Мих. Грегошевичъ зъ
Городиславичъ; 4) Е. Петрушевичъ зъ Буска; 5)
Теоф. Нижанковський зъ Седлиць; 6) Григорій
Вацькъ зъ Подгайчикъ і 7) І. Гиличинський зъ
Іхторова.

Личній добавокъ по 100 зп. на 3 роки полу-
чили оо.: 1) Григ. Боднаръ зъ Потока; 2) Лу-
ка Левицкій зъ Белзці; 3) Мих. Грегошевичъ зъ
Городиславичъ; 4) Е. Петрушевичъ зъ Буска; 5)
Теоф. Нижанковський зъ Седлиць; 6) Григорій
Вацькъ зъ Подгайчикъ і 7) І. Гиличинський зъ
Іхторова.

Личній добавокъ по 100 зп. на 3 роки полу-
чили оо.: 1) Григ. Боднаръ зъ Потока; 2) Лу-
ка Левицкій зъ Белзці; 3) Мих. Грегошевичъ зъ
Городиславичъ; 4) Е. Петрушевичъ зъ Буска; 5)
Теоф. Нижанковський зъ Седлиць; 6) Григорій
Вацькъ зъ Подгайчикъ і 7) І. Гиличинський зъ
Іхторова.

Личній добавокъ по 100 зп. на 3 роки полу-
чили оо.: 1) Григ. Боднаръ зъ Потока; 2) Лу-
ка Левицкій зъ Белзці; 3) Мих. Грегошевичъ зъ
Городиславичъ; 4) Е. Петрушевичъ зъ Буска; 5)
Теоф. Нижанковський зъ Седлиць; 6) Григорій
Вацькъ зъ Подгайчикъ і 7) І. Гиличинський зъ
Іхторова.

Личній добавокъ по 100 зп. на 3 роки полу-
чили оо.: 1) Григ. Боднаръ зъ Потока; 2) Лу-
ка Левицкій зъ Белзці; 3) Мих. Грегошевичъ зъ
Городиславичъ; 4) Е. Петрушевичъ зъ Буска; 5)
Теоф. Нижанковський зъ Седлиць; 6) Григорій
Вацькъ зъ Подгайчикъ і 7) І. Гиличинський зъ
Іхторова.

Личній добавокъ по 100 зп. на 3 роки полу-
чили оо.: 1) Григ. Боднаръ зъ Потока; 2) Лу-
ка Левицкій зъ Белзці; 3) Мих. Грегошевичъ зъ
Городиславичъ; 4) Е. Петрушевичъ зъ Буска; 5)
Теоф. Нижанковський зъ Седлиць; 6) Григорій
Вацькъ зъ Подгайчикъ і 7) І. Гиличинський зъ
Іхторова.

Личній добавокъ по 100 зп. на 3 роки полу-
чили оо.: 1) Григ. Боднаръ зъ Потока; 2) Лу-
ка Левицкій зъ Белзці; 3) Мих. Грегошевичъ зъ
Городиславичъ; 4) Е. Петрушевичъ зъ Буска; 5)
Теоф. Нижанковський зъ Седлиць; 6) Григорій
Вацькъ зъ Подгайчикъ і 7) І. Гиличинський зъ
Іхторова.

Личній добавокъ по 100 зп. на 3 роки полу-
чили оо.: 1) Григ. Боднаръ зъ Потока; 2) Лу-
ка Левицкій зъ Белзці; 3) Мих. Грегошевичъ зъ
Городиславичъ; 4) Е. Петрушевичъ зъ Буска; 5)
Теоф. Нижанковський зъ Седлиць; 6) Григорій
Вацькъ зъ Подгайчикъ і 7) І. Гиличинський зъ
Іхторова.

Личній добавокъ по 100 зп. на 3 роки полу-
чили оо.: 1) Григ. Боднаръ зъ Потока; 2) Лу-
ка Левицкій зъ Белзці; 3) Мих. Грегошевичъ зъ